

użytki 30% tej sumy. Jeżeli podatki gruntowe opłaca właściciel gruntu, opłaty powyższe powiększa się o wysokość wpłaconego za dany obszar podatku. Opłaty te należy uiszczać najpóźniej 1 października każdego roku. Określenie powyższe opłaty nie dotyczy b. czynszowników i „wolnych ludzi”, wskazanych w art. 1 ustawy niniejszej.

Art. 3. Przepisy art. 1 nie stosują się do dzierżawców, którzy nie uiszczą w oznaczonym w art. 2 terminie przypadającej od nich opłaty, albo wprowadzą na nich urządzenia handlowe lub przemysłowe, nie wynikające z charakteru ich użytkowania, oraz do osób, dewastujących majątek.

Art. 4. Przepisy ustawy niniejszej nie naruszają mocy umów obowiązujących, zawartych przez dzierżawców, względnie czynszowników i „wolnych ludzi” z właścicielami gruntów po 1 sierpnia 1914 r. co do zlikwidowania lub zmiany warunków dzierżawy lub użytkowania.

Art. 5. Wykonanie wyroków sądowych w części, tyczącej się eksmisji z dzierżawionych gruntów osób, wymienionych w art. 1 niniejszej ustawy, ulega zawieszeniu.

Art. 6. Grunty, znajdujące się we władaniu osób, odpowiadających przepisom art. 1 niniejszej ustawy, nie mogą być przejęte na rzecz osadnictwa wojskowego.

Art. 7. Ustawa niniejsza w niczem nie narusza lepszych praw, przysługujących dzierżawcom, „wolnym ludziom” i wieczystym czynszownikom z jakiegokolwiek bądź innego tytułu.

Art. 8. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezesowi Głównego Urzędu Ziemskiego i Ministrowi Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 marca 1922 r.

Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej tracą moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. № 19 poz. 110) i z dnia 23 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 12 poz. 109).

Marszałek: *Trampczyński*

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego: *Sew. Ludkiewicz*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *J. Raczyński*

823.

U s t a w a

z dnia 21 września 1922 r.

w przedmiocie tytułu inżyniera.

Art. 1. Tytuł inżyniera jest stopniem akademickim, nabywanym w wydziałach technicznych szkół

akademickich z ewentualnem oznaczeniem specjalności, zależnie od rodzaju wydziału akademickiego, jak np.: „inżynier dróg i mostów”, „inżynier hydrotechniki”, „inżynier górniczy”, „inżynier wojskowy” i t. d.

Art. 2. Szczegółowe warunki, pod którymi inżynier uprawniony będzie do wykonywania samodzielnej praktyki zawodowej, określi osobna ustawa.

Art. 3. Prawo nadawania tytułu inżyniera przysługuje radom wydziałów technicznych w szkołach akademickich, a wydziałowi filozoficznemu Uniwersytetu Jagiellońskiego dla studjum rolniczego w miejsce tytułu magistra.

Art. 4. Rady wydziałowe nadają tytuł inżyniera osobom, które ukończyły studia na odnośnym wydziale akademickich szkół krajowych w charakterze studentów i złożyły przepisane egzaminy, tudzież osobom, które, posiadając warunki do imatrikulacji w charakterze studentów, nostryfikowały na odnośnym wydziale zagraniczny dyplom inżynierski.

Art. 5. Dyplomy inżynierskie (świadectwa złożonego drugiego egzaminu państwowego), uzyskane w szkołach akademickich państw zaborczych przed 1 listopada 1918 r., nie są uważane jako zagraniczne, nie potrzebują nostryfikacji i uprawniają do używania tytułu inżyniera.

Art. 6. Absolwenci wydziałów technicznych w szkołach akademickich b. monarchji austriackiej, którzy ukończyli studia przed wprowadzeniem egzaminów państwowych w tych szkołach, osoby, które nabyły prawo do tytułu inżyniera na podstawie § 5 rozporządzenia cesarskiego z 14 marca 1917 r. (aust. Dz. Ust. № 130), wreszcie dotychczasowi autoryzowani inżynierowie i geometrzy cywilni w b. zaborze austriackim będą i nadal uprawnieni do używania tytułu inżyniera.

Kto ukończył przed upływem roku 1918 przynajmniej średnią szkołę techniczną w Rzeszy Niemieckiej i do dnia wydania niniejszej ustawy nosi tytuł inżyniera, będzie mógł wyjątkowo zachować go nadal po stwierdzeniu przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, że tego tytułu używał legalnie.

Art. 7. Rady wydziałów technicznych w szkołach akademickich mogą wyjątkowo nadawać tytuł inżyniera osobom, które ukończyły średnią techniczną szkołę zawodową, a przytem:

- 1) odznaczyły się wybitną działalnością w zawodzie technicznym.
- 2) wykażą się praktyką conajmniej pięcioletnią po otrzymaniu ostatecznego stopnia zawodowego w średniej szkole technicznej,
- 3) wykażą się w odnośnej szkole akademickiej dowodami ukończenia średniej szkoły zawodowej, przedstawia sprawozdanie z prac, dokonanych w czasie praktyki zawodowej, oraz wykażą na egzaminie, nawiązującym do złożonego sprawozdania, że poziom ich wiedzy dorównywa temu, jaki jest wymagany od absolwentów akademickich szkół lub wydziałów technicznych.

Art. 8. Tytuł inżyniera z jakiegokolwiek określeniami, lub bez tych określeń, doznaje ochrony prawnej stosownie do art. 96 ustawy o szkołach akademickich z d. 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 72, poz. 494).

Nadawanie lub używanie tytułu służbowego, w skład którego wchodzi słowo „inżynier”, czy to w służbie publicznej, czy prywatnej, jest wzbronione, o ile funkcjonariuszowi nie przysługuje prawo do tytułu inżyniera w myśl niniejszej ustawy.

Bezprawne używanie tytułu inżyniera podlega grzywnie do wysokości 500.000 mk. o ile w tem bezprawnem używaniu niema czynu zagrożonego karą wyższą.

Właściwemi są sądy pokoju (sądy powiatowe).

Art. 9. Przepisy prawne niezgodne z tą ustawą, a w szczególności rozporządzenie cesarskie z 14 marca 1917 r. (austr. Dz. Ust. № 130) tracą moc obowiązującą z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10. Wykonanie tej ustawy poleca się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Art. 11. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek: *Trąpczyński*

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *Dr. Kumantcki*

824.

U s t a w a

z dnia 23 września 1922 roku

o budowie portu w Gdyni.

Art. 1. Upoważnia się Rząd do poczynienia wszelkich niezbędnych zarządzeń celem wykonania budowy portu morskiego przy Gdyni na Pomorzu, jako portu użyteczności publicznej.

Art. 2. Budowa portu wykonywana będzie stopniowo według takiego planu, aby przez częściowe jej urzeczywistnienie stworzyć port mniejszych rozmiarów i aby dalszy rozwój portu był możliwy i planowy.

Art. 3. Wywłaszczenie gruntów niezbędnych pod budowę portu przeprowadzone będzie według ustaw i przepisów, obowiązujących na terytorjum województwa pomorskiego.

Art. 4. Kredyty niezbędne dla budowy portu będą corocznie wstawiane do budżetu.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu

z Ministrami: Spraw Wojskowych, Skarbu i Robót Publicznych.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek: *Trąpczyński*

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger

Minister Spraw Wojskowych: *Sosnkowski*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Minister Robót Publicznych: *Łopuszański*

825.

U s t a w a

z dnia 25 września 1922 r.

w przedmiocie nadania wierzytelnościom b. rosyjskiego Banku Włościańskiego i b. rosyjskiego Państwowego Ziemskiego Banku Szlacheckiego na terenie Ziemi Wileńskiej, województw: nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego i powiatów: białostockiego, sokólskiego, bielskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego w województwie białostockim prawa przywilejów, obciążających dobra nieruchome.

Art. 1. Wierzytelnościom b. rosyjskiego Banku Włościańskiego i b. rosyjskiego Państwowego Ziemskiego Banku Szlacheckiego na terenie Ziemi Wileńskiej, województw: nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego i powiatów: białostockiego, sokólskiego, bielskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego w województwie białostockim nadaje się przywilej na nieruchomości szczególnej, określony w art. 40 prawa o ustaleniu własności dóbr nieruchomości, o przywilejach i hipotekach (z 26 kwietnia 1818 r. Dz. Pr. t. V str. 295), po należnościach, w art. 41 tegoż prawa wyszczególnionych.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Sprawiedliwości w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Ziemskiego.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek: *Trąpczyński*

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego: *Sew. Ludkiewicz*